

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MAJTRÆET

NR. 40

JUNI 1994

Et sommerhus i Trevang

77-årige Alice Hervø, der bor i Gedevassevang, og blandt andet er kendt i Farum som aktiv korsanger, fortæller her om, hvordan hun og hendes familie oprindeligt kom til byen som sommerhusbeboere:

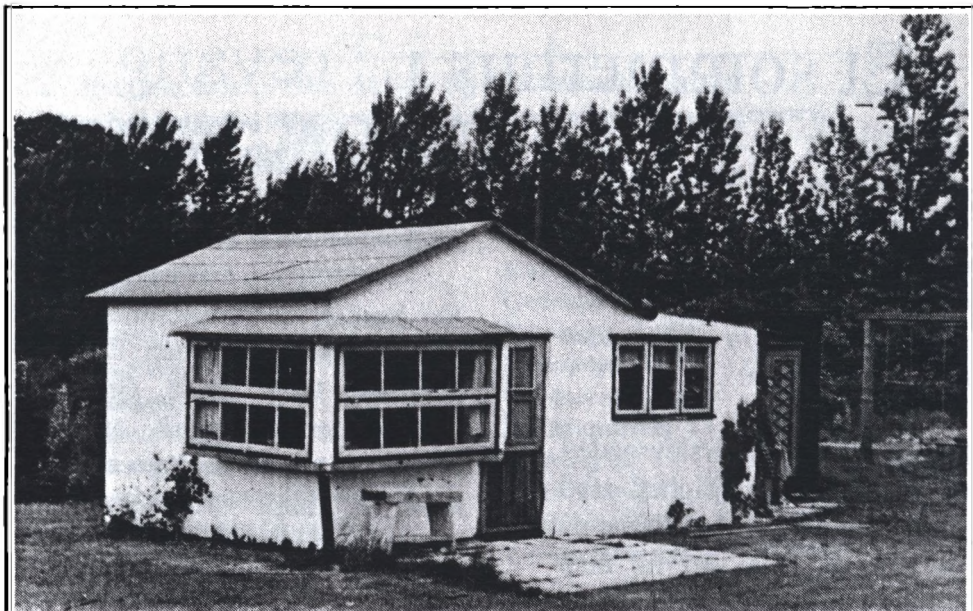
I 1946 boede vi i Ingerslevsgade i en lille toværelseslejlighed med tre børn: John på 10 år, Bjarne på 6 og Jytte på 3 år. Det var ikke det bedste sted. Det var vores læge, der sagde, at børnene ikke fejlede noget, men at de ville have godt af at komme på landet. Så tog min mand en tur til Farum. Han havde vist set en annonce i en avis. Han kom hjem og sagde, at han kunne købe noget oppe i nærheden af byen til 1 kr. pr. kvadratalen, og så var der noget ude i overdrevet til 50 øre pr. kvadratalen. Han kunne bedst lide det, der var ude på landet. Det var en udstykning til Korsbjerggård. Vi købte 3000 kvadratalen. Jeg tror, det kostede os 75 kr. om måneden i en række år. Kai var murer, men han havde sjældent arbejde om vinteren. Det slog først om i 60'erne, for da

fik han også vinterarbejde. Vi havde ikke råd til ret meget dengang, men den grund ville vi have.

Jeg husker, at vi allesammen tog toget ud for at se på den. Der var temmelig langt derud. Grunden var bare en græsmark, og lille Jytte skar sig på de høje stubbe. Men vi fandt brombær, som smagte så dejligt.

Den første sommer fik vi ikke gjort noget ved grunden, for næsten samtidig med, at vi købte den, fik vi en dejlig tre et halvt værelses lejlighed på Frederiksberg. Der var tilmed et værelse ovenpå til børnene. Vi kom først rigtig i gang Farum i 1948 og måtte have grunden pløjet op igen, for den var blevet en ukrudtsmark.

Ingen af os havde erfaring med have, så vi sad hjemme i lejligheden med en bog og planlagde, hvad vi skulle plante: guldregn, syren, frugtbuske og træer, som kunne bestøve hinanden. Vi fik dog også gode råd fra naboerne på de andre grunde. Vi havde

Korsbjergvej nr. 13 i 1953.

ribsbuske og solbær og på et tidspunkt havde jeg utroligt mange jordbær, som jeg henkogte. Jeg havde en stor henkogningskedel i sommerhuset.

GENBRUGSMATERIALER

Da vi byggede det første hus der lige efter krigen, kunne man ikke købe nye byggematerialer til sommerhuse. Alt skulle nemlig bruges til helårshuse. Men jeg var så heldig, at min onkel var på en byggeplads, hvor de fik alt muligt ind fra nedrivninger. Så sommerhuset byggede min mand af vinduer og alt muligt andet,

John, Jytte og Bjarne i 1950 sammen med deres far i døråbningen til den første udgave af sommerhuset. Glasdørene blev siden lagt vandret og brugt som vinduer. Se ovenfor.

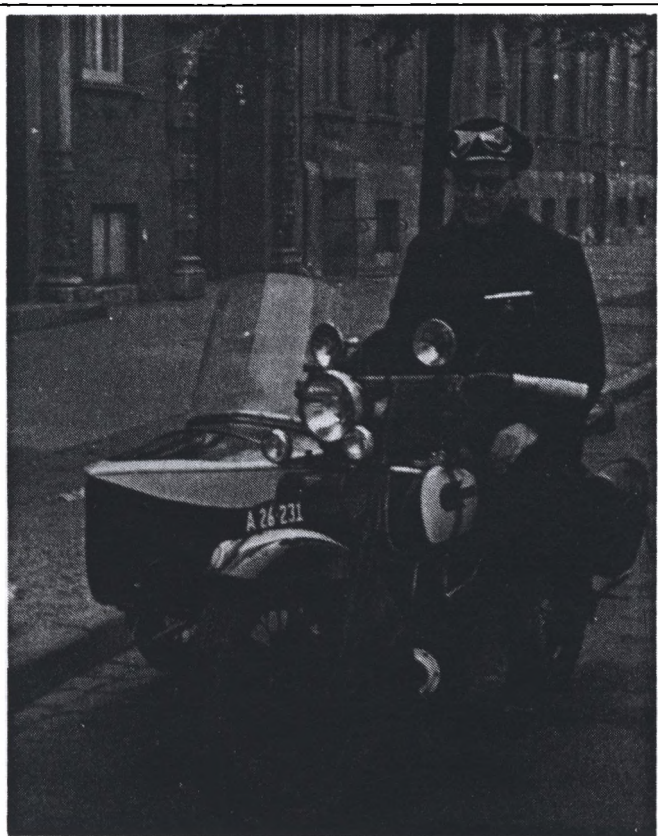
der havde været brugt før. Man måtte kun bygge 10 kvadratmeter sommerhus. Senere blev dette krav lempet, og så byggede min mand et soveværelse til.

På et tidspunkt opførte han også en stor garage, hvor han ordnede motorcykler og biler. Der holdt vi en sølvbryllupsfest i regnvej for naboerne i området. Min mand byggede også to både, mens vi boede i Trevang. Uden sommerhusgrunden i Farum havde han aldrig kunnet gøre de ting. Han elskede den grund, og jeg gjorde også alt for, at vi kunne være der så meget som muligt.

I begyndelsen cyklede vi gerne herop. John for sig selv og de to små som passagerer hos os. Det tog en times tid. En dejlig tur, og undervejs kunne man plukke hindbær i skoven. Vi gjorde vore indkøb hos købmand Kaj

Hansen i Farum.

Senere samlede min mand en motorcykel, som havde ligget adskilt som rustent jern i kasser på et loft under krigen. Han var smadderdygtig. Den var med sidevogn, så vi kunne være der allesammen, når vi kørte til Fa-

Kai Hervø fotograferet i 1950 på Frederiksberg. På den motorcykel, han selv samlede, kørte han sin kone og tre børn til Farum hver weekend.

rum. Da vores yngste, Lone, blev født i 1954, syntes min mand, det var mest smart, at vi fik en bil. Det blev en varebil, men der var desværre noget i vejen med den hele tiden. Vi fandt ud af, at den vist havde stået ude under hele krigen.

Om lørdagen, når min mand fik fri ved 14-tiden stod jeg parat med børnene og alt det, vi skulle have med, og så kørte vi til Farum. I sommerferien boede jeg heroppe hele tiden med børnene. Et år, da Lone var lille, fik vi Jytte i skole i Farum nogle måneder, så den lille kunne få så meget frisk luft som muligt.

Alice Hervø foran huset i Trevang i 1953

I starten havde vi ikke vand, men hentede det i spande på Korsbjerggård, hvor vi også købte nymalket mælk med et godt lag fløde på. Det var lige noget, der passede os. Senere fik vi gravet en brønd på vores grund, og den blev brugt af flere på vejen. Da Trevang fik bygget sit eget vandværk, fik vi vand lagt ind. Det var dejligt.

DRØM OM HELÅRSHUS

Min mand var jo murer og han havde altid en drøm om at bygge os et rigtigt hus. Det var hans tanke, lige fra vi købte grunden. Dengang var der ikke noget, der hed landzone, så vi regnede med, at vi en dag kunne få lov at bygge helårshus. Vi var med i grund-ejerforeningen fra begyndelsen,

I 1969 byggede familien Hervø nyt sommerhus på Korsbjergvej 13. Her ses det i 1970.

og vi ville gerne have, at området blev kloakeret, så vi kunne komme videre, men det var der andre, der ikke ville. Da inddelingen i by- og landzoner kom, blev vores område placeret i landzone, og så var det slut med drømmen. Naboen nåede dog lige at bygge sig et rigtigt hus inden stoppet kom. Det skete, så vidt jeg husker, omtrent samtidig med, at kasernen kom. Min mand var skuffet, men jeg kunne nu fortsat godt lide at have den grund, hvor vi tog ud om sommeren.

Min mand blev dog ved at snakke om det hus, han ville bygge. Vi købte derfor en dejligt

beliggende grund i Værløse, som endnu ikke var kloakeret, men snart ville blive det. Kai ønskede at bygge en garage straks, men det fik han ikke lov til. Vi opgav at bygge i Værløse. Vi så også på andre grunde rundt om, men ingen kunne i virkeligheden leve op til grunden på Korsbjergvej, så til sidst sagde min mand, at nu var han ligeglad, og så byggede han et sommerhus på 70-75 kvadratmeter i gasbeton. Det var i 1969-70. Huset fik kamin og elektrisk vandvarmer. Vi gravede en stor septiktank ned, som blev tømt af Køster, så vi også havde toilet. Det var der ikke i det første hus. I dag er der omsider ble-

vet kloakeret i området, men de har jo fortsat problemer med at få lov at bo derude hele året.

I 1975, da min mand var holdt op med at arbejde, fik vi personlig tilladelse til at bo i sommerhuset hele året, men vi måtte ikke sælge det som helårshus. Huset var omtrent på samme størrelse som den bolig, vi fik her i

Gedevasevang, og vi fandt os derfor meget hurtigt tilpas her, efter at vi i 1980 solgte sommerhuset på Korsbjergvej 13. På det tidpunkt var det rart for os at slippe for den store have og ikke mindst snerydningen om vinteren. Men det var 34 gode år, vi havde i Trevang, fastslår Alice Hervø. Kai Hervø døde i 1993. Han blev 83

Marianne Fogtmann.